

Poslovni broj: UsII-1/24-10

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda, Mire Kovačić, predsjednice vijeća, dr. sc. Sanje Otočan i Snježane Horvat-Paliska, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika Filipa Mihaljevića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja OKTAL PHARMA d.o.o. Zagreb, Utinjska 40, zastupan po opunomoćenicima iz Odvjetničkog društva Mađarić & Lui, Zagreb, Zelinska 4, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje, Zagreb, Margaretska 3 i PHOENIX Farmacija d.o.o., Zagreb, Ozaljska 95, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 7. veljače 2024.

presudio je

- I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/23-01/535, URBROJ: 354-02/9-23-11 od 13. studenoga 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Oспоравanim rješenjem tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave KLASA: UP/II-034-02/23-01/535, URBROJ: 354-02/9-23-11 od 13. studenoga 2023., točkom 1. izreke, odbijena je žalba žalitelja Oktal Pharma d.o.o. Zagreb, kao neosnovana. Točkom 2. izreke rješenja odbijen je zahtjev žalitelja Oktal Pharma d.o.o. Zagreb, za naknadom troškova pokretanja žalbenog postupka kao neosnovan.
2. Tužitelj u tužbi navodi da je žalbu protiv odluka o odabiru podnio iz razloga jer je predmet javne nabave - nabava Posebne skupine lijekova i to kako je točkom 6.7 dokumentacije o nabavi propisano: predmet nabave su lijekovi koji moraju biti na Popisu posebno skupih lijekova /Listi HZZO-a u trenutku otvaranja ponuda i za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma. Tužitelj smatra da su ponude odabranog ponuditelja u odnosu na grupe 39, 46 i 87 neprikladne i nepravilne, jer nisu u skladu s uvjetima i zahtjevima dokumentacije o nabavi, a neprikladna ponuda je svaka ponuda koja nije relevantna za ugovor o javnoj nabavi jer bez značajnih izmjena ne može zadovoljiti potrebe i zahtjeve naručitelja propisane dokumentacijom o nabavi, dok je nepravilna ponuda

svaka ponuda koja nije sukladna dokumentaciji o nabavi, ili je primljena izvan roka za dostavu ponuda, ili postoje dokazi o tajnom sporazumu ili korupciji, ili nije rezultat tržišnog natjecanja, ili je naručitelj utvrdio da je izuzetno niska, ili je ponuda ponuditelja koji nije prihvatio ispravak računске pogreške. Navodi da je postupak stavljanja lijekova na listu lijekova HZZO-a, propisan Pravilnikom o mjerilima za stavljanje lijekova na Listu lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje kao i načinu utvrđivanja cijena lijekova koje će plaćati Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje te načinu izvještavanja o njima („Narodne novine“ 33/19., 72/23. i 87/23., dalje u tekstu: Pravilnik). Ističe da je procedura podnošenja zahtjeva za stavljanje novog lijeka na listu lijekova ili nove indikacije uz lijek koji se nalazi na listi lijekova, propisana člankom 19. Pravilnika i ista je transparentna i jednaka za sve podnositelje. Ističe da bi pojedini lijek bio uvršten na Popis posebno skupih lijekova, nositelj odobrenja za stavljanje lijeka u promet u RH mora zadovoljiti Pravilnikom taksativno propisane uvjete kojima je regulirano uvrštavanje lijeka na Popis posebno skupih lijekova. Dakle, da bi lijek dospio na Listu HZZO, a osobito da bi ostao na listi lijekova, između HZZO i podnositelja prijedloga (nositelja odobrenja) mora postojati ugovorni odnos kojim se regulira financiranje tog lijeka. Poziva se na članak 14. Pravilnika kojim je propisano da zahtjev odnosno prijedlog za stavljanje lijeka na Listu lijekova može podnijeti nositelj odobrenja za stavljanje lijeka u promet ili njegov ovlaštenu predstavnik. Ističe da je predmet nabave u odnosu na grupu 39 lijek nezaštićenog generičkog imena rituksimab, u odnosu na grupu 46 lijek nezaštićenog generičkog imena trastuzumab, a u odnosu na grupu 87 je lijek nezaštićenog generičkog imena infliksimab. Na listi lijekova HZZO-a u odnosu na lijek nezaštićenog generičkog imena rituksimab - Truxima, kao nositelj odobrenja, podnositelj prijedloga je društvo Celltrion Healthcare Hungary Kft., 1062 Budapest koje društvo je zastupano po ovlaštenom predstavniku u RH (tužitelju) i ima sklopljen Ugovor o financiranju tog lijeka s HZZO-om, dakle, naručiteljem. Na listi lijekova HZZO-a u odnosu na lijek nezaštićenog generičkog imena trastuzumab - Herzuma, kao nositelj odobrenja, podnositelj prijedloga je društvo Celltrion Healthcare Hungary Kft., 1062 Budapest koje društvo je zastupano po ovlaštenom predstavniku u RH (tužitelju) i ima sklopljen Ugovor o financiranju tog lijeka s HZZO-om, naručiteljem. Na listi lijekova HZZO-a u odnosu na lijek nezaštićenog generičkog imena infliksimab - Remsima, kao nositelj odobrenja, podnositelj prijedloga je društvo Celltrion Healthcare Hungary Kft., 1062 Budapest koje društvo je zastupano po ovlaštenom predstavniku u RH (tužitelju) i ima sklopljen Ugovor o financiranju tog lijeka s HZZO-om, dakle, naručiteljem. Tužitelj smatra da je iz svega navedenog jasno da je preduvjet, da bi se lijek stavio na listu, odnosno u predmetnoj pravnoj situaciji da bi se lijek održao na listi postojanje ugovora između HZZO-a i podnositelja prijedloga/nositelja odobrenja u pogledu uvjeta financiranja tog lijeka. Ističe da je tijekom žalbenog postupka prigovorio valjanosti ponuda odabranog ponuditelja s obzirom da je riječ o ponudama ponuditelja koje ne udovoljavaju uvjetima točke 6.7. dokumentacije o nabavi jer odabrani ponuditelj ne može garantirati ispunjenje uvjeta propisanog u dokumentaciji u pogledu garancije da će za cijelo vrijeme trajanja ugovornog odnosa s naručiteljem osigurati ostanak lijeka na Popisu posebno skupih lijekova/Listi lijekova. Navodi da je jedan od zakonom propisanih uvjeta da bi lijek ostao na Listi lijekova i uvjet da HZZO s nositeljem odobrenja ima u pogledu tog lijeka sklopljen Ugovor o financiranju tog lijeka. Dakle, Ugovor o financiranju lijeka sklapa se s nositeljem odobrenja, a postojanje Ugovora je preduvjet da bi lijek ostao na Listi lijekova, a sve navedeno je propisano (odnosno regulirano je) zakonskim propisima

neovisno o odredbama dokumentacije o nabavi. Tužitelj ističe da tuženik pogrešno zaključuje da naručitelj nije bio u obvezi utvrđivati da li ponuditelj ima sklopljen Ugovor o financiranju kao i činjenicu je li ponuditelj registriran u RH kao nositelj odobrenja, s obzirom da je dokumentacijom o nabavi sam naručitelj propisao uvjet koji je (a da bi se ostvario) reguliran zakonskim odredbama koje se moraju poštivati, odnosno riječ je o zakonskoj obvezi propisanoj odredbama Pravilnika o mjerilima za stavljanje lijekova na Listu HZZO-a. Naručitelj je propisao da ponuđeni lijek mora biti na listi lijekova, ispunjenje tog uvjeta samo po sebi podrazumijeva primjenu (provjeru ispunjavanja) zakonskih propisa u pogledu ispunjenja traženog uvjeta, a hijerarhija pravnih normi jedno je od temeljnih načela pravnog poretka RH. Ističe da je Zakon o lijekovima („Narodne novine“ 76/13., 90/14. i 100/18.) iznad Pravilnika o mjerilima za stavljanje lijekova na Listu HZZO, a odredbe dokumentacije o nabavi su po svojoj hijerarhijskoj ljestvici ispod i Zakona i Pravilnika te odredbe dokumentacije moraju biti u skladu i sa Zakonom i sa podzakonskim odredbama. Tužitelj navodi da različita interpretacija odredbi dokumentacije ne može biti na štetu ponuditelja, već se treba tumačiti na način koji bi izbjegao pravnu nesigurnost i moguće arbitrarno postupanje naručitelja. Smatra da ukoliko je naručitelj propisao određeni uvjet koji mora biti ispunjen da bi se ponuda prihvatila, nejasno je iz kojih razloga tuženik smatra da se prilikom utvrđivanja da li ponude odabranog ponuditelja udovoljavaju uvjetima dokumentacije ne trebaju primjenjivati zakonske odredbe koje reguliraju tu materiju. Iz tog razloga ističe da ne prihvaća stav tuženika u dijelu u kojem tuženik navodi da su jedino odredbe dokumentacije o nabavi mjerodavne za ocjenu zakonitosti postupanja naručitelja, jer takvim zaključkom tuženik postupanje naručitelja stavlja iznad zakonskih propisa. Ističe da je naručitelj dužan uvjete iz dokumentacije (koje je sam propisao) primjenjivati na način da budu u skladu sa zakonom. U predmetnoj pravnoj situaciji to nije bio slučaj. Naručitelj je odredbe dokumentacije stavio iznad zakona, a tuženik je pobijanim rješenjem to potvrdio. Tužitelj se poziva na članke 3. i 186. Zakona o lijekovima i članak 14. Pravilnika te zaključuje da imati dozvolu za paralelni uvoz, odnosno dozvolu za paralelni promet lijekova na veliko nije isto što i biti nositelj odobrenja određenog lijeka koji se stavlja u promet jer paralelni uvoznici nemaju obveze prema Agenciji za razliku od nositelja odobrenja, već samo nositelji odobrenja imaju uz obveze prema Agenciji i financijske obveze prema HZZO-u s naslova sklopljenog ugovora o financiranju lijeka. Iz navedenog razloga, ističe da ne može prihvatiti tumačenje tuženika da naručitelj tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda nije bio dužan utvrđivati da li ponuditelj ima sklopljen ugovor o financiranju lijeka s HZZO-om jer da takav način dokazivanja nije propisan dokumentacijom. Naručitelj je propustio provjeriti odnos odabranog ponuditelja i nositelja odobrenja te odabrao ponudu ponuditelja koji se obvezao preuzeti obvezu da će lijek za cijelo vrijeme trajanja okvirnog sporazuma biti na Popisu posebno skupih lijekova/Listi HZZO-a, a čije ispunjenje ne može osigurati odnosno na čije ispunjenje ne može utjecati. Smatra da je zakonska pretpostavka da bi određeni ponuditelj mogao ispuniti uvjet propisan dokumentacijom u vidu osiguranja ostanka lijeka na Listi lijekova činjenica da je riječ o ponuditelju koji je nositelj odobrenja za stavljanje tog lijeka u promet, što je u predmetnoj pravnoj stvari naručitelj propustio utvrditi, a tuženik takvo postupanje naručitelja potvrdio kao zakonito. Navodi da naručitelj nije mogao odabrati ponude odabranog ponuditelja u odnosu na grupe 39, 46 i 87, jer naručitelj nije dokazao da je odabrani ponuditelj ispunio i da ispunjava propisanu zakonsku odredbu neprekinute opskrbe lijekom za cijelo vrijeme trajanja ugovornog odnosa. Kriterij nejednakog postupanja prema svim ponuditeljima unutar

predmetnog postupka javne nabave predstavlja upravo činjenica postojanja ranije sklopljenog Ugovora o financiranju temeljem kojeg je tužitelju onemogućena tržišna utakmica u pogledu cijene u odnosu na ostale ponuditelje koji nisu financijski opterećeni sklopljenim Ugovorima o financiranju. Ističe da odabrani ponuditelj: ne osigurava da će lijek za cijelo vrijeme trajanja ugovornog odnosa biti na listi lijekova HZZOa; nema sklopljen Ugovor o financiranju nuđenih lijekova s HZZO-um; nema reguliran odnos s nositeljem odobrenja; nema financijskih obveza s naslova lijekova iz ponude prema HZZO-u, za razliku od ponude odabranog ponuditelja, tužiteljeve ponude ispunjavaju sve traženo te je jasno da je naručitelj odabirom ponude odabranog ponuditelja povrijedio odredbe članka 4. ZoJN 2016 i načelo jednakog tretmana jer je nejednako tretirao ponude i vidljivo pogodovao odabranom ponuditelju. Upire na Smjernice Europske komisije koje se odnose na pitanje vertikalnih ograničenja. Smatra da je vidljivo da uvjeti nastupanja na tržištu u pogledu traženih lijekova nisu za sve ponuditelje jednaki i upravo se u tome ogleda diskriminacija u odnosu na postupanje i položaj tužitelja i odabranog ponuditelja. Svako drugačije postupanje naručitelja u smislu sklapanja ugovora s odabranim ponuditeljem ima za posljedicu povredu načela jednakog tretmana i povredu načela zabrane diskriminacije kao i ništetnost sklopljenog Ugovora. Ističe da nije u pravu tuženik kad pojašnjava da se tužitelj nije žalio na dokumentaciju o nabavi i da je u pogledu navedenog u prekluziji s prigovorima na propisane uvjete u dokumentaciji. Navodi da nema prigovora na uvjete iz dokumentacije, uvjeti su jasni, samo što s obzirom na propisane uvjete iz dokumentacije i s obzirom na kogentne zakonske odredbe Zakona o lijekovima i Pravilnika ponude odabranog ponuditelja ne odgovaraju traženom. Predlaže usvojiti tužbeni zahtjev, poništiti rješenje tuženika i predmet vratiti na ponovno odlučivanje te potražuje trošak za sastav tužbe.

3. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da se protivi tužbenom zahtjevu i predlaže ga odbiti iz razloga navedenih u obrazloženju osporavanog rješenja od 13. studenoga 2023. Ističe da tužitelj ustraje na navodima iz žalbe da zainteresirana osoba (odabrani ponuditelj) nije udovoljila zahtjevima iz dokumentacije o nabavi, odnosno da ne može garantirati da će za cijelo vrijeme trajanja ugovornog odnosa s naručiteljem osigurati ostanak lijeka na Popisu posebno skupih lijekova, navodeći da zahtjev za stavljanje lijeka na Listu lijekova može podnijeti samo nositelj odobrenja za stavljanje lijeka u promet ili njegov ovlaštenu predstavnik, sporeći to svojstvo odabranom ponuditelju. Smatra da su predmetne tvrdnje tužitelja u cijelosti neosnovane. Tuženik naglašava da dokumentacijom o nabavi u predmetnom postupku javne nabave nije propisano da gospodarski subjekti koji nude neki od lijekova koji se nalaze na Popisu posebno skupih lijekova, trebaju nužno biti i nositelji odobrenja ili njihov ovlaštenu predstavnik, niti je propisano, kako to tužitelj želi, primarno iz svojih vlastitih partikularnih interesa, prikazati, da ponuditelj treba imati sklopljen ugovor o financiranju određenog lijeka s naručiteljem (HZZO). Naime, u konkretnom slučaju nesporno je utvrđeno da su lijekovi koje odabrani ponuditelj nudi na Popisu posebno skupih lijekova. Tužitelj neutemeljeno pokušava naručitelju, iako to dokumentacijom o nabavi nije propisano, staviti u obvezu da provjerava je li ponuditelj nositelj odobrenja ili njegov ovlaštenu predstavnik, odnosno netočno smatra da ponuditelj, odnosno gospodarski subjekt koji s naručiteljem nema sklopljen ugovor o financiranju lijeka de facto ne može biti ponuditelj. Tuženik ponavlja da dokumentacijom o nabavi niti u jednom dijelu nije propisano da ponuditelj mora biti nositelj odobrenja ili njegov ovlaštenu predstavnik, odnosno da ponuditelj treba s naručiteljem imati sklopljen ugovor o financiranju lijeka.

Naime, u konkretnom slučaju naručitelj je u postupku pregleda i ocjene ponuda u svemu postupio sukladno odredbama dokumentacije o nabavi, a da je kojim slučajem inzistirao na tome da odabrani ponuditelj treba biti u funkciji nositelja odobrenja ili njegov ovlaštenu predstavnik ili da treba imati s naručiteljem sklopljen ugovor o financiranju lijeka, postupio bi protivno članku 290. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi jer bi uvodio u postupak pregleda i ocjene ponuda nove elemente, koji nisu propisani dokumentacijom o nabavi, a što je nedopušteno. U vezi zabrane uvođenja novih elemenata u postupak pregleda i ocjene ponuda, a koji nisu bili predviđeni dokumentacijom o nabavi, poziva se na ovosudne presude, poslovni broj: UsII-100/23 od 19. srpnja 2023., poslovni broj: UsII-325/21 od 30. studenog 2021., poslovni broj: UsII-449/20 od 19. siječnja 2021. Navodi da je temeljni uvjet iz dokumentacije o nabavi bio da ponuđeni lijekovi moraju biti na Popisu posebno skupih lijekova, a što lijekovi koje odabrani ponuditelj nudi nesporno jesu. Činjenica je da je dokumentacijom o nabavi propisano da lijek mora biti na Popisu posebno skupih lijekova i za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma. Međutim ističe da se, ova odredba odnosi na fazu izvršenja ugovora (zapravo radi se o uvjetima iz članka 5. Prijedloga okvirnog sporazuma), a naručitelj dokumentacijom o nabavi, nije propisao da će u fazi pregleda i ocjene ponuda provjeravati da li će se određeni lijek kojeg odabrani ponuditelj nudi u fazi izvršenja ugovora nalaziti na Popisu posebno skupih lijekova, niti su to ponuditelji bili dužni dokazivati u ovoj fazi postupka. Dakle, u fazi pregleda i ocjene ponuda u konkretnom slučaju irelevantna je činjenica je li ponuditelj ujedno i nositelj odobrenja ili njegov ovlaštenu predstavnik, kao i činjenica da li ponuditelj ima s naručiteljem sklopljen ugovor o financiranju lijeka, jer takvi uvjeti nisu propisani dokumentacijom o nabavi, pa stoga iste naručitelj nije niti smio provjeravati u postupku pregleda i ocjene ponuda. Dakle, sukladno važećoj dokumentaciji o nabavi (koju tužitelj nije osporavao), naručitelj nije bio dužan provjeravati jesu li ponuditelji ujedno i nositelji odobrenja i da li imaju sklopljen ugovor o financiranju sa naručiteljem (HZZO). Vezano za tvrdnju tužitelja da odabrani ponuditelj mora dokazati da će lijek biti na Popisu posebno skupih lijekova i za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma, tuženik ističe da, osim što takva obveza dokazivanja nije propisana dokumentacijom o nabavi, ista nije u cijelosti niti moguća. Naime, iz samog Pravilnika proizlazi da Upravno vijeće Zavoda odlučuje o brisanju lijekova s liste lijekova temeljem prethodno pribavljenog mišljenja Povjerenstva, pa tako u svakom trenutku može doći do situacije da se određeni lijek briše s liste lijekova kada se ostvare propisani uvjeti. Dakle, lijekovi koji se nabavljaju, mogu u određenom trenutku biti brisani sa liste. Stoga se takvu odredbu dokumentacije o nabavi o obvezi da lijek bude na Popisu posebno skupih lijekova za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma, ne može nikako tumačiti na štetu ponuditelja, a posebice ne u smislu da bi ponuditelj trebao u fazi podnošenja ponude dokazivati takvu buduću činjenicu. U odnosu na tvrdnje tužitelja da je on u odnosu na ostale ponuditelje financijski opterećen sklopljenim Ugovorima o financiranju te da ima troškove ističe da su iste okolnosti u kontekstu konkretnog postupka javne nabave i postavljenih uvjeta iz dokumentacije o nabavi irelevantne jer naručitelj nije propisao obvezu ponuditelja da sklapaju Ugovore o financiranju s naručiteljem. Dakle, naručitelj je odredio blaže uvjete u dokumentaciji o nabavi te se u konkretnom slučaju ne može govoriti o diskriminaciji ili nejednakom postupanju u odnosu na ponudu i status tužitelja u predmetnom postupku pregleda i

ocjene ponuda jer se radi o njegovim subjektivnim okolnostima koje proizlaze iz ranije sklopljenih ugovora. Nesporno je da je tužitelj nositelj odobrenja za navedene lijekove te da ima obveze koje nesporno proizlaze iz mjerodavnih propisa, međutim navedene okolnosti i obveze koje proizlaze iz statusa nositelja odobrenja/ovlaštenog predstavnika nositelja odobrenja, nisu relevantne u odnosu na mogućnost sudjelovanja drugih gospodarskih subjekata u predmetnom postupku javne nabave, te su stoga i različitosti između položaja odabranog ponuditelja i tužitelja, koje tužitelj ističe u tužbi, apsolutno irelevantne u konkretnom slučaju. Tužitelj pogrešno zaključuje da je zbog svog statusa, odnosno zbog činjenice da ima sklopljen ugovor o financiranju lijeka, naručitelj odabirom ponude zainteresirane osobe povrijedio načela javne nabave te nejednako tretirao ponude. Naime, sasvim suprotno, naručitelj je ponude pregledao sukladno odredbama dokumentacije o nabavi, te nije utvrđena povreda načela na koje tužitelj ukazuje u tužbi. U odnosu na tvrdnju tužitelja da je uvjet da lijek ostane na listi za cijelo vrijeme trajanja ugovornog odnosa raskidni uvjet u odnosu na odabranog ponuditelja, tuženik ističe da je ista tvrdnja netočna. Naime, dokumentacijom o nabavi nije propisano da ponuditelj treba biti nositelj odobrenja, činjenica da su lijekovi koje nudi odabrani ponuditelj na Popisu posebno skupih lijekova je dokazana, dok se o raskidnom uvjetu može govoriti tek, ukoliko isti budu skinuti s Popisa posebno skupih lijekova tijekom izvršenja ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma, a što je neizvjestan čimbenik, hoće li uopće u tom vremenskom intervalu biti skinuti s Popisa posebno skupih lijekova i kada. Stoga nema mjesta govora o raskidnom uvjetu uslijed kojeg bi ugovor bio ništetan, kako to tužitelj pogrešno i tendenciozno, želi prikazati. Ističe da tužitelj neosnovano potražuje naknadu troška upravnog spora, jer je traženi iznos protivan članku 79. stavku 2. Zakona o upravnim sporovima. Predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

4. Zainteresirana osoba Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, naručitelj u odgovoru na tužbu ističe da tužitelj tužbu bazira na činjenici da kao ovlašteni predstavnik nositelja odobrenja za predmetne lijekove ima sklopljen financijski ugovor s HZZO-om ta da ta činjenica isključuje sve ostale ponuditelje. Navodi da je točno da tužitelj ima financijski ugovor kojim su uređeni uvjeti financiranja predmetnih lijekova. Ističe da se na ponudu za nabavu posebno skupih lijekova tužitelj javio kao pravna osoba koja se bavi prometom lijekova na veliko, a u dokumentaciji o nabavi kao uvjet propisano je da se u postupku javne nabave kao ponuditelj može javiti isključivo veleprodaja. Zaključuje da se tužitelj prijavio kao veleprodaja na javnu nabavu a ne kao ovlašteni predstavnik nositelja odobrenja. Nadalje ističe da je netočno da kako bi lijek dospio na listu mora postojati ugovorni odnos kojim se regulira financiranje toga lijeka, jer to nije propisano ni Pravilnikom. Poziva se na članak 186. Zakona o lijekovima te navodi da ukoliko bi navod tužitelja bio točan samo bi se na javnu nabavu mogao javiti on i nitko drugi, pa bi javna nabava bila besmislena. Navodi da tužitelj nije naznačio i opisao razliku između nositelja dozvole za paralelni uvoz ili promet lijekova na veliko i ovlaštenog predstavnika nositelja odobrenja, a ponuditelj iz predmetnog postupka javna nabave obvezao se da će traženu količinu lijeka osigurati za tržište RH. Ističe da lijek na listi lijekova ne ostaje isključivo voljom nositelja odobrenja već isključivo Odlukom Upravnog vijeća HZZO-a koje svoju odluku donosi temeljem prijedloga Povjerenstva za lijekove HZZO-a. Predlaže odbiti tužbu kao neosnovanu i odbiti zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka.

5. Zainteresirana osoba PHOENIX Farmacija d.o.o. u odgovoru na tužbu tužbene navode otklanja kao već raspravljene u sklopu žalbe protiv odluke javnog naručitelja

HZZO-a i to od 20. rujna 2023. o odabiru ponude za nabavu posebnih skupina lijekova za grupu 39 nabave, KLASA: 530-01/22-01/25, URBROJ: 338-01-05-08-23-186; od 20. rujna 2023. o odabiru ponude za nabavu posebnih skupina lijekova za grupu 46 nabave, KLASA: 530-01/22-01/25, URBROJ: 338-01-05-08-23-193; te Odluke od 20. rujna 2023. o odabiru ponude za nabavu posebnih skupina lijekova za grupu 87 nabave, KLASA: 530-01/22-01/25, URBROJ: 338-01-05-08-23-234, pa se radi izbjegavanja nepotrebnog ponavljanja cjelokupan sadržaj argumentacije kao odabranog ponuditelja upućuje na odgovor na žalbu. Dodatno ističe kako se pred istim tijelima vodili postupci u odnosu na ista pitanja, samo u odnosu na drugog tuženika (Medika d.d.), no argumentacija i odgovori tijela su bila dosljedna i u skladu s tvrdnjama zainteresirane osobe. Ističe da se posebno želi naglasiti da dokumentacija o nabavi ne sadrži niti jedan uvjet koji se odnosi na osobu ponuditelja, već samo u odnosu na lijek koji se nudi, pa je ključan uvjet da je u vrijeme podnošenja ponude lijek u odnosu na koji je istaknuta ponuda i donesena odluka o odabiru uvršten na listu Posebno skupih lijekova. Dokumentacija o nabavi za razliku od tvrdnji tužitelja ne vezuje ponudu isporuke lijeka ni sa postupkom uvrštenja lijeka na listu Posebno skupih lijekova odnosno ni sa statusom ponuditelja i njegovoj pravnoj vezi u odnosu na sam lijek. Navodi da je karakteristična činidba postupka nabave isporuka lijeka koji je u vrijeme ponude na isporuku sukladno dokumentaciji o nabavi i u vrijeme donošenja odluka javnog naručitelja koje su osporene žalbom tužitelja povodom koje je i doneseno rješenje DKOM-a morao biti uvršten na listu Posebno skupih lijekova. U navedenom smislu ponudi PHOENIX Farmacija d.o.o. ne može se istaći nikakva primjedba, a tvrditi u bilo kojem smislu da odabrani ponuditelj nije ni nositelj odobrenja ni ovlašten predstavnik nositelja odobrenja za ponuđene lijekove, kao i da između njega i Zavoda nije sklopljen poseban ugovor kojim se uređuje cijena lijeka koju će plaćati Zavod te odnos financiranja za taj lijek, ne može biti osnovano jer navedene dvije okolnosti nisu bile sastavnim dijelom dokumentacije o nabavi i niti jedan od ponuditelja u sklopu svoje ponude nije uopće prema sadržaju dokumentacije imao obvezu dokazivati vlastiti pravni odnos prema samom lijeku. Navodi da ne postoji zahtjev u dokumentaciji koji se odnosi na vezu osobe koja trguje lijekom sa samim lijekom, već se zahtjev iznosi samo u odnosu na lijek koji mora biti na traženoj listi. Prema dokumentaciji, lijek mora imati odobrenje, neovisno o tome tko je nositelj odobrenja za lijek. Smatra da iznesenom argumentacijom tužitelja nije dovedena u pitanje zakonitost tužbom osporenog rješenja DKOM kao upravnog akta, slijedom čega ne postoji normativna podloga zadirati u njegov pravni učinak i kojim je valjano i na zakoniti način potvrđeno o valjanom odabiru upravo zainteresirane osobe PHOENIX Farmacija d.o.o. kao najpovoljnijeg ponuditelja za nabavu posebnih skupina lijekova relevantne grupe predmeta nabave. Slijedom svega iznesenog, predlaže da Visoki upravni sud Republike Hrvatske presudom odbije tužbu tužitelja.

6. Na temelju članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“ 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. , 29/17. i 110/21. -ZUS), tužitelju je dostavljen odgovor na tužbu tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, te zainteresiranih osoba.

7. Tužitelj se očitovao na odgovor na tužbu tuženika i zainteresiranih osoba u kojem u odnosu na tuženika ponavlja navode iz tužbe u vezi točke 6.7. dokumentacije o nabavi i ističe da tuženik smatra da se drugi uvjet iz te točke odnosi na izvršenje ugovora. Ponavlja i navode u vezi nositelja odobrenja, kako lijek dopijeva na listu Popisa posebno skupih lijekova, da ponuditelj mora biti nositelj odobrenja za stavljanje

lijeka u promet ili njegov ovlaštenu predstavnik te da ima sklopljen ugovor sa Zavodom u vezi financiranja za taj lijek. U odnosu na odgovor naručitelj HZZO-a navodi da naručitelj priznaje postojanje ugovora o financiranju, ponavlja da je predmet javne nabave nabava lijekova čije je postupak stavljana i održanja na popisu Posebno skupih lijekova reguliran Pravilnikom. U očitovanju na odgovor na tužbu izabranog ponuditelja u bitnome navodi da ponuditelji mogu ponuditi samo lijekove koji moraju biti na popisu Posebno skupih lijekova i ostati na tom popisu, pa je naručitelj morao provjeriti je li ponuda odabranog ponuditelja udovoljava tom uvjetu. Predlaže tužbu uvažiti.

8. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Nadležnost tuženika je kontrola zakonitosti provedenog postupka, odnosno u konkretnom slučaju zakonitosti pregleda i ocjene ponuda od strane naručitelja, a što je tuženik i učinio ocijenivši pravilno da je naručitelj postupio sukladno članku 290. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi („Narodne novine“ 120/16. i 114/22. -ZbJN), slijedom čega je osnovano žalbu protiv odluka o odabiru odbio kao neosnovanu.

10. Prema podacima spisa i obrazloženja osporavanog rješenja tuženika, naručitelj Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Zagreb, objavio je 29. svibnja 2023. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (EOJN RH) poziv za nadmetanje s dokumentacijom o nabavi, u otvorenom postupku javne nabave, s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na razdoblje od 12 mjeseci, broj objave:2023/S 0F2-0022606 radi nabave posebnih skupina lijekova. Predmet nabave podijeljen je u 101 grupu, te je dozvoljeno nuđenje po grupama. Kriterij odabira ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda temeljem kriterija: cijena ponude, 10 bodova i implementirani sustav upravljanja okolišem prema normi ISO 14001(oznaka hrvatske norme HRN EN ISO 14001) (ISUO) 10 bodova.

11. U predmetnom postupku u grupi 39 pristiglo je pet ponuda, od čega je naručitelj dvije ponude ocijenio valjanima, dok su u grupama 46 i 87 pristigle četiri ponude u svakoj grupi, od čega je naručitelj dvije ponude ocijenio kao valjane u svakoj grupi. Naručitelj je 20. rujna 2023. donio odluku o odabiru u grupi 39, KLASA:530-01/22-01/25, URBROJ:338-01-05-08-23-186 i istoga dana donio odluku o odabiru u grupi 46, KLASA:530-01/22-01/25, URBROJ:338-01-05-08-23-193 i odluku o odabiru u grupi 87, KLASA:530-01/22-01/25, URBROJ:338-01-05-08-23-234 kojim odlukama je u navedenim grupama odabrao ponude ponuditelja Phoenix Farmacija d.o.o. Zagreb. Navedene odluke su u EOJN RH objavljene 28. rujna 2023.

12. Na navedene odluke o odabiru žalbu je podnio žalitelj Oktal Pharma d.o.o. Zagreb, a u žalbi je osporavao zakonitost odluka o odabiru u grupama 39, 46 i 87 , te tražio poništavanje predmetnih odluka i nadoknadu troškova žalbenog postupka.

13. U žalbenom postupku prema obrazloženju tuženika izvedeni su dokazi pregledom i analizom dostavljenog dokaznog materijala (o obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi, zapisnika o pregledu i ocijeni ponuda, odluka o odabiru za grupe 39, 46 i 87, te ponuda odabranog ponuditelja u grupama 39, 46 i 87).

14. Žalitelj je u žalbi naveo da ponude odabranog ponuditelja u grupama 39, 46 i 87 nisu u skladu s uvjetima iz točke 6.7. dokumentacije o nabavi, kojom je propisano: „Ukoliko se lijek istog generičkog naziva nalazi na Popisu posebno skupih lijekova HZZO-a/Listi HZZO-a, Ponuditelj može ponuditi samo lijek sa Popisa posebno skupih lijekova HZZO-a/Liste HZZO-a.“ te „Lijekovi moraju biti na Popisu posebno skupih lijekova/Listi HZZO-a u trenutku otvaranja ponuda i za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma.“. Naveo je da odabrani ponuditelj u Republici Hrvatskoj nije nositelj odobrenja za lijekove koje

nudi ni ovlaštenu predstavnik nositelja odobrenja. Isticao je da je postupak stavljanja lijekova na listu lijekova HZZO-a propisan Pravilnikom o mjerilima za stavljanje lijekova na Listu lijekova Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje kao i načinu utvrđivanja cijena lijekova koje će plaćati Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje te načinu izvještavanja o njima (- Pravilnik), a procedura podnošenja zahtjeva za stavljanje novog lijeka na listu lijekova ili nove indikacije uz lijek koji se nalazi na listi lijekova, propisana je člankom 19. toga Pravilnika. U žalbi je naveo da kako bi pojedini lijek bio uvršten na Popis posebno skupih lijekova, nositelj odobrenja za stavljanje lijeka u promet u Republici Hrvatskoj mora zadovoljiti Pravilnikom taksativno propisane uvjete kojima je regulirano uvrštavanje lijeka na Popis posebno skupih lijekova. Citirao je članak 19.a stavke 4. i 6. Pravilnika navodeći da bi lijek dospio na Listu HZZO, a osobito da bi ostao na listi lijekova, između HZZO i podnositelja prijedloga mora postojati ugovorni odnos kojim se regulira financiranje tog lijeka. Isticao je da je predmet nabave u grupi 39 lijek nezaštićenog generičkog imena rituksimab, u grupi 46 lijek nezaštićenog generičkog imena trastuzumab te u grupi 87. lijek nezaštićenog generičkog imena infliksimab, a na listi lijekova HZZO-a u odnosu na lijek nezaštićenog generičkog imena rituksimab - Truxima, lijek nezaštićenog generičkog imena trastuzumab - Herzuma i lijek nezaštićenog generičkog imena infliksimab - Remsima, nositelj odobrenja je Celltrion Healthcare Hungary Kft., Budapest koje društvo zastupano po ovlaštenom predstavniku u Republici Hrvatskoj (žalitelju) ima sklopljen Ugovor o financiranju tih lijekova s HZZO-om. Smatra da je preduvjet da bi se lijek stavio na Listu, odnosno da bi se lijek održao na Listi postojanje ugovora između HZZO-a i nositelja odobrenja. Isticao je i da kao ugovorna strana i ovlaštenu predstavnik nositelja odobrenja temeljem zaključenih ugovora ima znatne financijske obaveze prema HZZO-u, a koje uključuju obvezu da HZZO-u izvrši financijski povrat u relativnom, postotnom iznosu, ovisno o lijeku, od ukupnog iznosa koji je HZZO-o platio za predmetni lijek iz sredstava namijenjenih za financiranje potrošnje lijekova s Popisa za lijek i/ili da za pacijenta koji se uvodi u terapiju osigura besplatan lijek (u trajanju od cca. 1/3 godišnje terapije). Naveo je da financijske obaveze koje su nametnute isključivo ovlaštenom predstavniku odobrenja (ne i paralelnom uvozniku) predstavljaju zavisne troškove koji direktno utječu na cijenu lijeka. Isticao je da se navedeni ugovori o financiranju lijekova zaključuju za ugovorno razdoblje od 01. siječnja do 3. prosinca, te svi ugovori o financiranju lijekova infliksimab (Remsima), trastuzumab (Herzuma) i rituksimab (Truxima) istječu 31. prosinca 2023, te ukoliko ugovori ne budu produženi za novo ugovorno razdoblje, a mogu se produžiti isključivo sa nositeljem odobrenja koji je zastupan po ovlaštenom predstavniku Oktal pharma d.o.o. lijek više neće biti na listi lijekova HZZO-a za cijelo vrijeme trajanja ugovornog odnosa. Naveo je i da naručitelj kao druga ugovorna strana ugovora o financiranju u odnosu na lijekove iz grupa 39, 46 i 87 ima saznanja da ponude odabranog ponuditelja ne udovoljavaju zahtjevima dokumentacije o nabavi jer odabrani ponuditelj ne može osigurati da ponuđeni lijek bude na Listi lijekova HZZO za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog ugovora jer on nije nositelj odobrenja ni ovlaštenu predstavnik nositelja odobrenja i nema sklopljen ugovor o financiranju lijeka. Kako naručitelju nije moglo ostati nepoznato da odabrani ponuditelj nema sklopljen Ugovor o financiranju lijeka iz Osnovne liste lijekova HZZO-a, a odabrani ponuditelj nije dokazao suprotno, naručitelj nije smio prihvatiti ponudu odabranog ponuditelja kao valjanu, kada je znao da odabrani ponuditelj nema ispunjene uvjete propisane točkom 7.14.2. dokumentacije o nabavi i nije dostavljenim dokumentima (Izjavom odabranog ponuditelja) dokazao da ispunjava

uvjete sukladno posebnim propisima ili stručnim pravilima za obavljanje djelatnosti povezane s predmetom nabave, jer nema sklopljen Ugovor o financiranju, a time ni garanciju da može osigurati da će traženi lijek ostati na listi lijekova HZZO-a za cijelo vrijeme trajanja ugovora. Samo ponuditelji koji s HZZO-om imaju sklopljen Ugovor o financiranju lijeka mogu garantirati da će ponuđeni lijek biti na Listi lijekova HZZO-a i u trenutku otvaranja ponuda i za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma. Isticao je da naručitelj nije dokazao da je dostupnost traženog lijeka temeljem ponude odabranog ponuditelja osigurana i da će odabrani ponuditelj moći udovoljiti uvjetima iz točke 6.7. dokumentacije. Naveo je i da dokumentacijom o nabavi nije dozvoljeno da se ponude lijekovi putem paralelnog uvoza, upravo suprotno, naručitelj je kao uvjet tražio da lijek mora uvijek biti i ostati na Listi lijekova HZZO-a, čime se isključuje mogućnost nuđenja lijeka iz paralelnog uvoza obzirom da takvi ponuditelji ne mogu garantirati da će lijek ostati na Listi lijekova HZZO-a.

15. Tuženik obrazlaže da je ocjenjujući žalbene navode utvrđeno da je u točki 6.7. dokumentacije o nabavi- Način određivanja cijene ponude, između ostalog propisano: „Ukoliko se lijek istog generičkog naziva nalazi na Popisu posebno skupih lijekova HZZO-a/Listi HZZO-a, Ponuditelj može ponuditi samo lijek sa Popisa posebno skupih lijekova HZZO-a/Liste HZZO-a.“ te „Lijek mora biti na Popisu posebno skupih lijekova/Listi HZZO-a u trenutku otvaranja ponuda i za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma.“. Navedene odredbe propisane su i u članku 5. prijedloga okvirnog sporazuma, koji je sastavni dio dokumentacije o nabavi. Uvidom u obrazac troškovnika grupe 39 razvidno je da se u istom navodi: ATK šifra: L01FA01 071, nezaštićeno (generičko) ime: rituksimab, oblik i jačina lijeka: konc. za otop. za inf., boč. stakl. 500 mg/50 ml te ATK šifra: L01FA01 072, nezaštićeno (generičko) ime: rituksimab, oblik i jačina lijeka: konc. za otop. za inf., boč. stakl. 100 mg/10 ml; u troškovniku grupe 46 navedeno je: ATK šifra: L01FD01 071, nezaštićeno (generičko) ime: trastuzumab, oblik i jačina lijeka: boč. 150 mg, te je u troškovniku grupe 87 navedeno ATK šifra: L04AB02 081, nezaštićeno (generičko) ime: infliksimab, oblik i jačina lijeka: praš. za konc. za otop. za inf. Ponuditelj u navedenim stavkama troškovnika upisuje zaštićeno ime, proizvođača, jediničnu cijenu bez PDV-a i iznos (bez PDV-a). Uvidom u ponudu odabranog ponuditelja u grupi 39 utvrđeno je da je u istoj za traženi opis u obje podstavke naveo da nudi: zaštićeno ime Truxima, proizvođač Millmount Healthcare Ltd., Nuvisan GmbH; u grupi 46 je naveo: zaštićeno ime Herzuma, proizvođač Millmount Healthcare Ltd., Nuvisan GmbH, Nuvisan France SARL, te je u grupi 87 naveo: zaštićeno ime Remsima, proizvođač Millmount Healthcare Ltd., Nuvisan GmbH, Nuvisan France SARL, Kymos SL, Midas Pharma GmbH, o čemu je dostavio i podatke u tablici i nakon traženog pojašnjenja.

16. U žalbenom postupku je izvršen uvid u dostavljene dokaze naručitelja. Naručitelj je u prilogu odgovora na žalbu dostavio izjavu odabranog ponuditelja od 11. rujna 2023., kojom odabrani ponuditelj izjavljuje da svi ponuđeni lijekovi posjeduju važeće odobrenje za stavljanje lijeka u promet u Republici Hrvatskoj koje izdaje Agencija za lijekove i medicinske proizvode ili posjeduju važeće odobrenje za stavljanje lijeka u promet centraliziranim postupkom (CP) Europske komisije za lijekove, a sukladno članku 22. Zakona o lijekovima ili da će ishoditi važeću Suglasnost za unošenje ili izvoz lijekova, a sukladno članku 129. Zakona o lijekovima. Dalje je utvrđeno da je naručitelj dostavio rješenje KLASA: UP/I-530-01/14-01/31, URBROJ: 381-10-05/284-16-07, izdano od Agencije za lijekove i medicinske proizvode, u kojem se navodi da Phoenix

farmacija posjeduje dozvolu za promet na veliko lijekovima. U dokaznom postupku tuženik je izvršilo uvid u javno dostupni podatak Popis posebno skupih lijekova HZZO-a (Popis PSL) te je utvrđeno da se na istoj nalazi: lijek ATK L01FA01 072, nezaštićeno (generičko) ime: rituksimab, zaštićeno ime: Truxima, ATK L01FD01 071, nezaštićeno (generičko) ime: trastuzumab, zaštićeno ime: Herzuma te L04AB02 081, nezaštićeno (generičko) ime: infiksima, zaštićeno ime: Remsima.

17. Nadalje tuženik navodi da je naručitelj opisao predmet nabave odnosno u troškovniku naveo tražene tehničke specifikacije i u dokumentaciji o nabavi u točki 6.7. kojom je definirao način određivanja cijene ponude, naveo da ponuditelj može ponuditi samo lijek sa Popisa posebno skupih lijekova HZZO-a/Liste HZZO-a i da lijek mora biti na Popisu posebno skupih lijekova/Listi HZZO-a u trenutku otvaranja ponuda i za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma. Navedene odredbe (točke) dokumentacije jedine su mjerodavne za ocjenu zakonitosti postupanja naručitelja. Vezano za točku iz dokumentacije prema kojima ponuditelj može ponuditi samo lijek sa Popisa posebno skupih lijekova HZZO-a/Liste HZZO-a i da lijek mora biti na Popisu posebno skupih lijekova/Listi HZZO-a u trenutku otvaranja ponuda i za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma, tuženik navodi da iz sadržaja istih ne proizlazi da ponuditelj mora biti registriran u Republici Hrvatskoj kao nositelj odobrenja za lijekove koje nudi u predmetnom postupku, odnosno da je ponuditelj ovlaštenu predstavnik nositelja odobrenja. Nadalje, iz navedene točke dokumentacije ne proizlazi niti da je naručitelj tijekom postupka pregleda i ocjene ponuda bio dužan utvrđivati da li ponuditelj ima sklopljen ugovor o financiranju predmetnoga lijeka sa HZZO-om obzirom da takav način dokazivanja odnosno provjere nije propisao dokumentacijom.

18. U vezi navoda žalbe da odabrani ponuditelj nema ispunjene uvjete propisane točkom 7.14.2. dokumentacije, tuženik obrazlaže da je izvršenim uvidom u dostavljene dokaze naručitelja utvrdio da je odabrani ponuditelj dostavio rješenje Agencije za lijekove i medicinske proizvode kojim se odabranom ponuditelju izdaje dozvola za promet na veliko lijekovima te izjavu traženu u citiranoj točki dokumentacije. U tom smislu tuženik prihvaća kao opravdanu argumentaciju naručitelja da se odabrani ponuditelj dostavom predmetne dokumentacije valjano legitimirao kao ponuditelj u ovome postupku javne nabave. Slijedom utvrđenog činjeničnog stanja, ocjena je da je u konkretnom slučaju odabrani ponuditelj dostavom svojih ponuda u grupama 39, 46 i 87 prihvatio sve uvjete i zahtjeve iz dokumentacije, te svojim ponudama jamči da je nuđeni lijek sa Popisa posebno skupih lijekova HZZO-a/Liste HZZO-a i da je isti na Popisu posebno skupih lijekova/Listi HZZO-a u trenutku otvaranja ponuda i za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma. Obveza je naručitelja da s odabranim ponuditeljem, nakon izvršnosti odluke o odabiru, sklopi okvirni sporazum, koji je obvezujući za cijelo vrijeme trajanja okvirnog sporazuma i pojedinačne ugovore temeljem Okvirnog sporazuma. S obzirom na to da naručitelj u dokumentaciji, podnošenje ponuda nije ograničio na nositelja odobrenja i predstavnika nositelja odobrenja kao nositelja obveza iz ugovora o financiranju lijekova koji su predmet nabave, niti je u svrhu dokazivanja spornih uvjeta i zahtjeva iz točke 6.7. dokumentacije odredio da će tijekom pregleda i ocjene ponuda provjeravati tko ima sklopljen ugovor o financiranju s HZZO-om za posebno skupi lijek, odnosno dostavu dokaza u tom pogledu nije odredio, već se u konkretnom slučaju radi o uvjetima izvršenja okvirnog sporazuma odnosno pojedinačnih ugovora sklopljenih

na temelju okvirnog sporazuma, utvrđeno je da ponude odabranog ponuditelja u grupama 39, 46 i 87 ispunjavaju gore navedene uvjete i zahtjeve iz točke 6.7. dokumentacije te da su ponude odabranog ponuditelja u tom dijelu dostavljene sukladno traženju naručitelja. Obzirom da odabrani ponuditelj predajom svojih ponuda u grupama 39, 46 i 87 jamči da je lijek sa Popisa posebno skupih lijekova HZZO-a/Liste HZZO-a i da je lijek na Popisu posebno skupih lijekova/Listi HZZO-a u trenutku otvaranja ponuda i za cijelo vrijeme trajanja Okvirnog sporazuma i pojedinačnih ugovora sklopljenih temeljem Okvirnog sporazuma, žalbeni navodi su ocjenjeni neosnovanima.

19. U odnosu na žalbeni navod da je odabirom ponuda odabranog ponuditelja naručitelj prekršio članak 4. stavak 1. ZoJN, tuženik navodi da je uvidom u zapisnik o pregledu i ocjeni ponuda u dijelu za grupe 39, 46 i 87 razvidno da se ne radi o postupku odabira koji je bio rezultat nejednakog tretmana odnosno pogodovanja odabranom ponuditelju na štetu žalitelja. Naime, u konkretnom slučaju iz postupka pregleda i ocjene ponuda u navedenim grupama, proizlazi da odabrane ponude u grupama 39, 46 i 87 ispunjavaju uvjete iz točke 7.14. dokumentacije o nabavi i tehničku specifikaciju. Dalje, nuđenjem cijena svojih ponuda odabrani ponuditelj nije zloupotrebjavao svoja prava te je naručitelj u okviru kriterija za odabir ekonomski najpovoljnije ponude dodijelio bodove na način da je postupao sukladno načelima javne nabave, konkretno sukladno načelu tržišnog natjecanja i načelu jednakog tretmana. Slijedom navedenog, žalbeni navod žalitelja da su na njegovu štetu povrijeđena načela iz članka 4. stavka 1. ZoJN 2016, ocjenjen je neosnovanim. Vezano za pozivanje žalitelja na prekršajne odredbe ukoliko se prodaje lijek po cijeni višoj od najviše dozvoljene cijene lijeka, tuženik navodi da nije nadležan za odlučivanje u tom dijelu.

20. Imajući na umu sve navedeno, osporavano rješenje doneseno je u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, 47/09. i 110/21.), a s obzirom da tužitelj i u tužbi ponavlja iste prigovore navedene u žalbi, to ovaj Sud nije našao osnove rješenje tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući na umu da tužitelj pravilnost osporavanog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na drugačije rješenje ove stvari.

21. Kako je tužbeni zahtjev odbijen to nema zakonom propisanih uvjeta za priznavanje troškova upravnog spora (članak 79. stavak 4. ZUS-a).

22. Stoga je, na temelju članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 4. i 6. ZUS-a, odlučeno kao u izreci presude.

U Zagrebu 7. veljače 2024.

Predsjednica vijeća:
Mira Kovačić

Broj zapisa: **9-30863-34cbf**

Kontrolni broj: **013bd-4ce63-cfe91**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Mira Kovačić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.